

tig talt haabet, at dette Vinforslag skulde blive hurtigt behandlet. Men efter den stærke Opposition, det stærke Bølgeslag, som det er lykkedes Portvinsfabrikanterne at fremkalde i den offentlige Mening om den Sag, føler jeg selv, at det vist er nødvendigt at tage den under grundigere Overvejelse og faa de virkelige Oplysninger lidt bedre frem, end de har været hidtil. Jeg indrømmer selvfølgelig, at i en lang Periode kan det ikke gaa saaledes, som det staar i Lovforslaget. Jeg har derfor den Hensigt selv at indbringe Forslag om at ændre Efterbeskatningsbestemmelserne til kun at gælde, hvad der ligger udover det normale Salg fra de eksisterende Forretninger. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg betvivlede Hensigtsmæssigheden heraf, men det er praktiseret f. Eks. for vor Chokoladebeskatnings Vedkommende, og det er jo en ikke unaturlig Vej at gaa.

Jeg har i Dag faaet en Henvendelse fra Industriraadet angaaende denne Sag, som netop ogsaa anbefaler at gaa denne Vej. Industriraadet skriver: „Efter Raadets Opfattelse vil det være muligt for Fabrikkerne at bevare deres Salg i nogen Grad, saafremt Finansministeren vilde fremkomme med en Udtalelse om, at den paagældende Regel om Efterbeskatning vilde blive fortolket saaledes, at Efterbeskatningen kun vilde komme til at ramme en Omsætning, der laa ud over vedkommende Virksomheds Omsætning i det tilsvarende Tidsrum i Fjor.“ Det er en lignende Tanke som den, der tidligere er realiseret, og det er et saadant Forslag, jeg har til Hensigt at fremsætte, hvad der forhaabentlig vil virke til Beroligelse for de opskræmte Frugtvinsfabrikanter.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg betvivlede, at Kontrolforholdsreglerne vilde være velsete af Vinhandlerne. Naturligvis er i al Almindelighed Kontrolforholdsregler ikke velsete af dem, de gaar ud over, for det medfører altid Bekostning, og navnlig medfører det en betydelig Ulejlighed, det ved man jo nok. Men her er der jo en virkelig fælles Interesse for de honnette Vinhandlere — og det skulde man haabe, de allerfleste er — og Staten, nemlig den at komme Smugleriet til Livs og komme den illoyale Konkurrence til Livs. Og dette, at der paa Etiketten skal findes en vis Betegnelse af den vedkommende Vares Art — det var ogsaa det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen inde paa som noget, der havde Betydning i en anden Sammenhæng —, kan kun være til Gavn for den

loyale Handelsstand, hvis Varer virkelig er det, de giver sig ud for at være. Og saa er der jo hele Kontrollen som et Led, og et efter min Mening nødvendigt Led, i Bekæmpelsen af Smugleriet. Kan der tænkes noget, der er mere i den legitime Handels Interesse end at faa Ram paa det, der desværre gaar alt for meget i Svang, at der sælges Smuglersprit uden om de handlende, og at nogle Vinhandlere har en ganske ubillig Fordel baade paa Statskassens og Konkurrenternes Bekostning ved at staa i Ledtog med Smuglerne? Jeg haaber ikke, det er i mange Tilfælde, men der er blevet konstateret Tilfælde, og der er maaske flere end konstateret. I hvert Tilfælde er dette noget af det mest ondartede, der kan ske netop for de honnette handlende.

Jeg havde forleden en talrig Repræsentation for Vinhandlerne, baade for danske Vinhandlere og de herværende Agenter for udenlandske Huse, samlet til langvarig og meget instruktiv Forhandling. Naturligvis var alle enige om at protestere imod mit Forslag, for saa vidt som det gik ud paa at opretholde Tillægsafgiften paa Vin, og de vilde ogsaa alle sammen have Spiritusafgiften ned til det halve. Det beroede paa almenmenneskelige Betragtninger, som jeg slet ikke kan tage dem ilde op ud fra deres Standpunkt. Da jeg saa sagde, at paa disse Punkter kunde jeg ikke komme dem i Møde, men der var et andet Omraade, hvor jeg haabede, Statskassens Interesser kunde mødes med deres, det var netop disse Kontrolforanstaltninger, ogsaa fordi de kunde blive Grundlag for en rationel Ordning af hele Importreguleringen for udenlandsk Spiritus, som efterhaanden er blevet en fuldstændig Fabel, og som i høj Grad trykker Erhvervslivet, fandt jeg Forstaaelse her. Man gjorde gældende, at naturligvis kunde man ikke gaa med til det, der var foreslaaet i alle Enkeltheder, men Hovedtendensen billigede man i høj Grad, og jeg lovede dem saa til Gengæld, at der skulde blive forhandlet med Erhvervet om praktiske Enkeltheder, og det vil der naturligvis ogsaa blive, det vil maaske ogsaa Udvalget, der bliver nedsat, gøre, det vil i alt Fald jeg gøre, saa jeg tror, her er et Omraade, hvor man kan mødes og arbejde samme i fælles Interesse.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann vil jeg sige, at med Hensyn til Cigaretfortoldningen har Formaalet jo været at indføre den nye Regel som formentlig langt lettere praktikabel og sikrere i dens Udførelse uden